06/08/2020

Ο αγώνας της Ρωμιοσύνης να επιβιώσει στον τόπο των προγόνων της

/ Επικαιρότητα

Σε ομιλία του προς τους πιστούς, μετά την Θεία Λειτουργία στην πανηγυρίζουσα Ι. Μονή Μεταμορφώσεως Σωτήρος της Πρώτης των Πριγκηποννήσων, ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στον διαρκή αγώνα της Ρωμηοσύνης να επιβιώσει στον τόπο των προγόνων μας

Σε κατανυκτική ατμόσφαιρα εορτάστηκε η μεγάλη Δεσποτική εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού, στην Πρώτη των Πριγκηποννήσων, όπου ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε, σήμερα, 6 Αυγούστου 2020, κατά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στην φερώνυμη Πατρι-αρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της νήσου. Παρέστη εκπρόσωπος του Αρμενικού Πατριαρχείου στην Πόλη και εκκλησιάστηκαν Άρχοντες του Οικουμενικού Θρόνου και πλήθος πιστών. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Διάκονος Παΐσιος, Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Πατριαρχικού Γραφείου. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Παναγιώτατος ευλόγησε, κατά την παράδοση,

τα σταφύλια, και αμέσως μετά τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Μ. Ευεργέτου του Γένους Συμεών Σινιόσογλου, μπροστά από τον τάφο του, ο οποίος βρίσκεται στον αυλόγυρο της Μονής. Στις εγκαταστάσεις του Μοναστηριού, στην κορυφή του λόφου της νήσου, κάθε καλοκαίρι λειτουργούν οι παιδικές κατασκηνώσεις του Πατριαρχείου, όπου φιλοξενούνται παιδιά της Ομογένειας, και όχι μόνον. Ωστόσο, φέτος, λόγω της παν-δημίας, η λειτουργία τους ανεστάλη.

“Είμαστε συνηθισμένοι διά μέσου της ιστορίας μας, διά μέσου των αιώνων, να ζούμε “διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας”, όπως λέγει ο Απόστολος Παύλος, “διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας”, “ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν”. Οι αγγλόφωνοι φίλοι μας, θα έλεγαν ότι διαβαίνουμε μέσα από “ups and downs”, τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στην ομιλία του, που πραγματο-ποιήθηκε στον περίβολο της Μονής, και συνέχισε: **“Έχουμε και τα ευχάριστα, έχουμε και τα δυσάρεστα, αλλά, όπως είπε και ο κ. Κομβόπουλος, ο φίλτατος Διαμαντής, εμείς συνεχίζουμε, υπό οιασδήποτε συνθήκας, δεν παραιτούμεθα, δεν παραδίδουμε την σκυτάλη, δεν καταθέτουμε την εντολή”.**

“Ο αγώνας συνεχίζεται”

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στα έργα ανακαίνισης και αναβάθμισης των υπαρχουσών εγκαταστάσεων της “Παιδουπόλεως”, που προηγουμένως είχαν παρουσιάσει η Πρόεδρος του Δ.Σ. της κ. Μαρία Αποστολίδου και ο Διευθυντής της κ. Διαμαντής Κομβόπουλος, και τα οποία πραγματοποιούνται με τη μέριμνα του Πατριαρχείου και με την συνδρομή εκκλησιαστικών Κοινοτήτων της Πόλεως, αλλά και πολλών επωνύμων και ανωνύμων δωρητών.

“Όλα αυτά γίνονται από αγάπη και στοργή για τα παιδιά μας. Όλα γίνονται από ένα ρωμαίικο πείσμα, από ένα ρωμαίικο φιλότιμο, να μην σταματήσουμε τον αγώνα. Το έγραψα και σε ένα κείμενό μου αυτές τις τελευταίες ημέρες, ότι ο αγώνας συνεχίζεται. Ο αγώνας της επιβιώσεως. Ο αγώνας της συνεχίσεως των ηθών και των εθίμων μας, των παραδόσεών μας. **Ο αγώνας η Ρωμηοσύνη στην Πόλη μας να είναι διαρκής, μόνιμος και αιώνιος. Μπορεί οι συνθήκες να μεταβάλλονται, να έχουμε, και ως πρόσωπα και ως Γένος, ως ρωμηοσύνη, ως ελληνισμός, στενοχώριες, πικρίες, απογοητεύσεις. Τις αντιπαρερχόμεθα. Με προσευχή, με αποφασιστικότητα και με το μέτωπο ψηλά συνεχίζουμε.** Γι’ αυτό ήρθα σήμερα χωρίς τα παιδιά εδώ, να χοροστατήσω, να δώσω το παρών της Μητρός Εκκλησίας. Δεν πήγα στην Πρίγκηπο, όπως πηγαίνω κάθε χρόνο στον Χριστό της Πριγκήπου τέτοια ημέρα. Παρακάλεσα τον

αδελφό, Μητροπολίτη Γέροντα Πριγκηπονησίων να λειτουργήσει εκείνος εκεί και εγώ, επειδή δεν ήρθα στην έναρξη της Παιδοπόλεως, ήρθα σήμερα στην πανήγυρη του Ναού, για να πω με την παρουσία μου και με την χοροστασία μου ότι η Μητέρα Εκκλησία δεν ξεχνά αυτό το καθίδρυμά της εδώ, στον λόφο της Πρώτης, στο δικό μας το Θαβώρ, όπου επί δεκαετίες τώρα προσφέρουμε στα παιδιά της Ομογενείας, και όχι μόνον, αναψυχή, ψυχαγωγία, ανάπαυση και ανανέωση των σωματικών και των ψυχικών τους δυνάμεων, ώστε να συνεχίζουν τον μαθητικό τους αγώνα με μεγαλύτερη όρεξη, διάθεση και με περισσότερες δυνάμεις.

Επιλαμβάνομαι της ευκαιρίας μετά τα όσα μας απαρίθμησε ο κ.Κομβόπουλος για να ευχαριστήσω και εγώ, εκ μέρους της Μητρός Εκκλησίας, όλους τους επωνύμους και ανωνύμους δωρητάς, να ευχαριστήσω τον αδελφό άγιο Δέρκων και τον Πρωτοσύγκελλο μου, τον π. Ανδρέα, οι οποίοι, εκ μέρους της Μητρός Εκκλησίας, δείχνουν ένα διαρκές ζωηρό ενδιαφέρον για τα εδώ επιτελούμενα ανακαινιστικά έργα, αλλά και τις Κοινότητές μας, με πρώτη την Κοινότητα Χαλκηδόνος, και τους ιδιώτας, τους επιμέρους φιλογενείς ομογενείς, οι οποίοι πολλές φορές εις βάρος των ιδικών τους επαγγελματικών ενασχολήσεων, εις βάρος της αναπάυσεώς των, εις βάρος των οικο-γενειακών τους υποχρεώσεων ασχολούνται με τα κοινά, είτε εδώ στην Παιδόπολή μας, είτε σε άλλα κοινωφελή ιδρύματα και κοινωφελείς εκδηλώσεις και έτσι η ομογέ-νεια παρά την σμίκρυνσή της, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, συνεχίζει τον αγώνα για να επιβιώσει, πάντοτε με την ελπίδα ότι θα έρθουν καλύτερες ημέρες.

«Τάχ’ αύριον έσετ’ άμεινον», όπως έλεγαν οι πρόγονοί μας. Και μέσα σε αυτά τα άμεινα, τα καλύτερα, τα βελτίονα, τα οποία προσδοκούμε, είναι και η άρσις του χα-ρακτηρισμού πολλών βακουφίων μας, γύρω στα 25, ως κατειλημμένων, και μεταξύ αυτών είναι και τα Μοναστήρια μας των Πριγκηπονησίων. Είναι άδικο μέτρον, το οποίον εδώ και δεκαετίες έλαβαν οι κυβερνητικές Αρχές και πάντοτε διερωτώμαι με ποια κριτήρια, γιατί να είναι mazbut αυτά τα συγκεκριμένα 25 περίπου ευαγή ιδρύ-ματα μας και κοινότητές μας και όχι κάποιο άλλο. **Και γιατί, γενικά, να υπάρχει αυτή η κατηγορία των κατειλημμένων, ενώ υπάρχει η ρωμηοσύνη, υπάρχουν ενορίτες στους συγκεκριμένους Ναούς οι οποίοι θεωρούνται κατειλημμένοι, γιατί να μην γίνονται εκλογές.** Και μια που είπα την λέξη εκλογές, αυτό δεν αφορά μόνον τα κατει-λημμένα βακούφιά μας, αλλά δυστυχώς ολόκληρη την Ομογένειά μας και όλες τις μειονότητες.

Κατά τρόπον ανεξήγητον αι εφ’ ημάς τεταγμέναι αρχαί αρνούνται να επιτρέψουν την διεξαγωγήν εκλογών για την ανανέωση των διοικητικών σωμάτων τα οποία θα επιληφθούν της διοικήσεως και της διαχειρίσεως της κοινοτικής περιουσίας της ρωμηοσύνης γενικά, των μειονοτήτων γενικότερα και

ενός εκάστου επιμέρους βακουφίου μας ιδιαιτέρως. Είναι και αυτό στέρησις ενός δημοκρατικού μας δικαιώ-ματος. **Πολλές φορές χτυπήσαμε τις πόρτες των αρμοδίων υπουργών, πάντοτε φύγαμε γεμάτοι από υποσχέσεις οι οποίες μένουν ανεκπλήρωτες. Τα χρόνια περνούν, οι κοινοτικοί παράγοντες λιγοστεύουν,** είτε με την φυσική απώλεια, τον θάνατο τινών εξ αυτών, είτε με την αποδημία τους εις άλλας χώρας, και φτάνουμε στο σημείο να μην μπορούμε να διοικήσουμε τα ιδρύματα τα οποία παραλάβαμε ως πολύτιμη κληρονο-μιά και ως πολύτιμη παρακαταθήκη από τους προγόνους μας. Ελπίζουμε ότι επιτέ-λους θα εισακουστούμε, ότι θα επιτραπούν οι εκλογές οι οποίες αυθαίρετα και ξαφ-νικά σταμάτησαν κάποια στιγμή και πέρασαν έξι-επτά χρόνια και ακόμα περιμένουμε την άρση αυτού του απαγορευτικού μέτρου".

Ο Πατριάρχης, ακολούθως, μετέφερε τις ευλογίες της Μητρός Εκκλησίας προς τους παρισταμένους, επικαλούμενος την χάρη του Μεταμορφωθέντος Κυρίου, και ευχόμενος σε όλους “Καλή Παναγιά”, και αναφέρθηκε στη μεγάλη θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, που χαρακτηρίζεται ως το Πάσχα του καλοκαιριού.

“Είναι μία ημέρα που απήλθε από τα γήινα η Παναγία εις τους ουρανίους θαλάμους. Είναι μία ημέρα πένθους κατά τα ανθρώπινα κριτήριά μας, όμως είναι ημέρα χαράς διότι μετέστη με το σώμα Της εις τους ουρανούς και από εκεί πρεσβεύει αδιαλείπτως υπέρ ολοκλήρου του ανθρωπίνου γένους. Εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπεν η Θεοτόκος. Με την χάρη του Θεού αυτή την μεγάλη ημέρα της Χριστιανοσύνης προσωπικώς θα ευρεθώ στην γενέτειρά μου την Ίμβρο,

όπου ήμουν και πρόσφατα και ενθρονίσαμε τον νέον Μητροπολίτην Ίμβρου και Τενέδου, με τον οποίον λίγες ημέρες αργότερα πήγαμε και εις την Τένεδο, και έγινε και εκεί η ενθρόνισίς του, εις το δεύτερον σκέλος της Επαρχίας του, και γιορτάσαμε επίσης τα 200 χρόνια της εκκλησίας μας στην Τένεδο, που είναι αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου", είπε ο Παναγιώτατος, και υπενθύμισε ότι η Τένεδος εκκλησιαστικώς μέχρι την Συνθήκη της Λωζάνης υπαγόταν στην Μητρόπολη Μυτιλήνης. "Ήταν "Μυτιλήνης και Τενέδου". Και μετά την Συνθήκη της Λωζάνης, όταν η Ίμβρος και η Τένεδος κατεκυρώθησαν εις την Τουρκικήν Δημοκρατίαν, η Τένεδος προσηρτήθη εις την Ίμβρο και αποτέλεσαν μία ενιαία Μητρόπολη. **Και έχουμε την μεγάλη χαρά να έχουμε εκλέξει και να έχουμε τοποθετήσει εκεί ένα νέο σχετικά και πολύ δυναμικό, δραστήριο και εργατικό Ποιμενάρχη, ο οποίος υπόσχεται πολλά για το μέλλον των δύο αυτών νησιών μας, τα οποία όλοι γνωρίζετε πόσο πολύ εταλαιπωρήθησαν και οι κάτοικοί τους, οι από αιώνων Ρωμιοί κάτοικοί τους, στην δεκαετία του '60 αναγκάστηκαν να πάρουν των ομματιών τους και να φύγουν, αφήνοντας όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία, όλο το βιος τους, πίσω τους.** Τώρα με την επαναλειτουργία των σχολείων μας εκεί ευτυχώς άρχισε μία περίοδος αναγεννήσεως, ανασυγκροτήσεως, και αυτό μας δίνει ευοίωνες προοπτικές για το μέλλον των νησιών μας".

Με την ευκαιρία αναφέρθηκε και στην εκ νέου τέλεση της Πανηγύρεως της Μονής της Παναγίας Σουμελά, που είχε διακοπεί μετά το 2015, λόγω των αναστηλωτικών έργων που πραγματοποιήθηκαν.

"Όπως γνωρίζουμε όλοι, εφέτος μετά την ολοκλήρωση των συστηματικών και πολυχρονίων ανακαινιστικών έργων θα γίνει πάλι η λειτουργία στην Παναγία Σουμελά, σε αυτό το Παλλάδιο της Ορθοδοξίας, μέσα στα βουνά του Πόντου, που είναι το μεγάλο προσκύνημα των Ποντίων αδελφών μας. Απεφάσισα εφέτος να μην μεταβώ αυτοπροσώπως, αλλά να παρακαλέσω τρεις αδελφούς Μητροπολίτας να κάνουν την λειτουργία και την πανήγυρη. Προβλέπω ότι θα υπάρχει συρροή πιστών και το εύχομαι με όλη μου την καρδιά".

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Παναγιώτατος είπε ότι στις 23 Αυγούστου, στα εννιάμερα της Παναγίας, θα μεταβεί στην Αρτάκη της Κυζίκου, όπου στα ερείπια του Μοναστηριού της Παναγίας της Φανερωμένης, θα τελέσει τη Θεία Λειτουργία, όπως άλλωστε συμβαίνει από το 2015. Εξέφρασε μάλιστα τις θερμές ευχαριστίες της Μητρός Εκκλησίας προς τον δήμαρχο της Αρτάκης για την σημαντική βοήθεια που προσφέρει κάθε χρόνο και την θερμή φιλοξενία προς όλους τους προσκυνητές.